

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ

ΠΑΛΗΣ ΑΓΑΠΕΣ

Έτσι ονομάστηκαν τὰ κομμάτια πού ή κυρία Χώξ διάλεξε για τή μουσική συγκέντρωσή μας τής 8 'Ιανουαρίου. Κι' ἀλήθεια! Από τις τόσες μουσικές συνθέσεις πού άκούσαμε τὰ τελευταία τέσσερα χρόνια στο σχολειό μας, τὰ κομμάτια τούτα στέκουν ξεχωριστά μέσα μας.

Ό κ. Χώξ μᾶς ἔκαμνε σύντομες εἰσαγωγές στον κάθε συνθέτη.

Πρῶτα παίχτηκαν συνθέσεις του Σοῦμπερτ... Ό κ. Τζετζιζιάν στήν "Άβε Μαρία ήταν θαυμάσιος. Ίδιαίτερα στο πρώτο μέρος της. Τό τρίο μας, πιάνο κυρία Χώξ, βιόλα κ. Χουάϊτ, βιολί κ. Τζετζιζιάν, στή Σερενάτα, ήταν ἔξοχο. Όλοι μας ξαναζήσαμε τις συγκινήσεις πού ή Σερενάτα μᾶς ξυπνοῦσε κι' ἄλλοτε. Τρίτο κομμάτι του Σοῦμπερτ ήταν ό Erl Kőnig... Ό κ. Παραρᾶς μᾶς ἀπάγγειλε τή μετάφραση του ποιήματος του Γκαίτε, τὸ ξωτικό, (πά-

νω στο όποιο γράφτηκε ή μουσική), καμωμένη ἀπ' τὸ Ζάν Μωρεάς στα 'Ελληνικά... Ό κ. Χώξ μᾶς ἔπαιξε στο πιάνο τή μουσική. Ό συνδυασμός τής ἀπαγγελίας με τή μουσική ήταν κάτι πού πολύ μᾶς βοήθησε νά παρακολουθήσουμε τὸ μικρογραφημένο τούτο δράμα των Γκαίτε-Σοῦμπερτ,

Μετά εἶχαμε δύο κομμάτια του Μπράμς ἐκτελεσμένα ἀπό τήν κ. Χώξ... Τήν Gavotte και τὸ Βάλς σέ λά ἔλασσον, του όποιου τήν εὐγενικιά χάρη ἀπολαύσαμε.

Ό Σοπέν ἀντιπροσωπεύτηκε με τή μεγαλόπρεπη, πανέμορφη και ποτισμένη με Σλαυικιά θλίψη μᾶ και ἱπποτικιά περηφᾶ-Πολωναίζ, πού τήν ἀπόδοσε τέλεια ή κ. Χώξ.

Και κατόπιν ή πάντοτε ἀγαπημένη σύνθεση του μεγάλου Παντερέφσκι, τὸ Μινουέτ σέ σόλ. Τι όλόχαρη γλύκα, τι μεθυστικό λαφροπέταγμα!

Στο τέλος ή Δεύτερη Οὐγγρικῆ Ραψωδία του Λίστ. Τι νά ποῦμε γι' αὐτή; 'Α-

κούοντάς την χάνεσαι, παθαίνεις, θέλεις
νὰ σπάσης τὰ δεσμὰ τοῦ κορμιού, πνέμα
πλατυπτέρουγο νὰ γίνης καὶ νὰ χυθῆς
στὴν ἀπειρωσύνη τοῦ σύμπαντος, τὸ χορὸ
νὰ σμίξης τῶν ἄστρων, τὸν τρελλό.

”Α! Τὸ νοιώθουμε ἀνάγκη μέσα μας νὰ
σκύψουμε εὐλαβικὰ μπρὸς στὴ μεγάλη αὐ-
τὴ γυναῖκα, τὴ γιομάτη ἀπλότητα, ποὺ εἴ-
χαμε τὴν καλὴ τύχη ν’ἄχουμε ἀνάμεσά μας,
καὶ πού μ’ ἀγάπη, ὑπομονὴ κι’ ἀφοσίωση,
στὴ χορωδία, στὸ κουαρτέτο, στὴν ὀρχήσ-
τρα, στὶς τάξεις τῆς μουσικῆς, προσπάθησε
νὰ βάλῃ μέσα μας ἀπ’ τὴν ἅγια φωτιά, τὴν
ὑπερκόσμια φλόγα, μὲ τὴν ὁποία οἱ καλοὶ
θεοὶ τῆς γιομίσαν τὴν ὑπαρξη.

Στὴν Κυρία Χῶξ χρωστᾶμε ὅλη τὴ χαρὰ
κι’ ὅλη τὴ λύτρωση ποὺ νοιώσαμε καὶ θὰ
νοιώσουμε ἀπ’ τὴ μουσικὴ καὶ τὴν παρακα-
λοῦμε νὰ δεχτῆ τὴν ἔκφραση τῆς βαθειᾶς
μας εὐγνωμοσύνης.